

slag er indkommet saa sent, at Finansudvalget ikke har haft Lejlighed til at behandle det, men jeg skal paa mine Meningsfællers Vegne anbefale Tinget at vedtage det.

Jeg udtalte ved Tillægsbevillingslovens 2den Behandling, at jeg vilde udsætte de almindelige Bemærkninger om Loven til 3die Behandling. Jeg havde tænkt mig at ville omtale Tillægsbevillingslovens Karakter noget nærmere. Men jeg skal opgive mit Forsæt i saa Henseende. Jeg skal ikke plage ærede Medlemmer med dette Tema, som jeg har set, at en tidligere Ordfører meget grundig har gennempløjet, og som vel ogsaa er de ærede Medlemmer ret bekendt. Det er jo klart for os alle, at Tillægsbevillingsloven i Virkeligheden er en ret broget Blanding af Genbevillinger, som optræde ofte det ene Aar efter det andet, paa Arbejder, for hvilke der foreligger Hjemmel tidligere, men som ikke ere bleve fuldførte, eller i hvert Fald for hvilke Beløbene ikke ere bleve udbetalte, af virkelige Tillægs- og Efterbevillinger til Foretagender, der ogsaa ere hjemlede ved tidligere Beslutninger, men til hvilke Bevillingerne ikke have kunnet strække til, og endelig af Bevillinger til helt ny Ting, som aldrig have været hjemlede tidligere, og som søge deres Hjemmel paa selve Tillægsbevillingsloven, men hvis Beløb skulle udbetales eller ere udbetalte i det Finansaar, som Tillægsbevillingsloven gælder for. Endelig kommer der af og til endnu en Ting ind i Tillægsbevillingsloven. Det hænder, at der i sidste Øjeblik paa Tillægsbevillingsloven søges Hjemmel til en Udgift, som i Virkeligheden først vil komme til Udbetaling i det kommende Finansaar. Naar Hjemmelen søges her paa Tillægsbevillingsloven, er det, fordi dette Spørgsmaal, som man søger løst, først er kommet op, efter at Finanslovbehandlingen er sluttet her i Tinget. Der fremkommer da det mærkelige, at man paa Tillægsbevillingsloven for 1903—04 søger Hjemmel for en Foranstaltning, der i Virkeligheden først realiseres i Finansaaret 1904—05, og det er meget let at se, at der mod dette kan rejses stærke logiske Indvendinger. Men Udvalget mener, at de logiske Indvendinger skal man ikke bøje sig for i dette Tilfælde. Det, som Tillægsbevillingsloven er bleven til, og det, som den vistnok ogsaa bør være, er noget andet og mere end det, der ligger i dens Navn. Den er bleven en almindelig Reserve for vore Budgetter. Det er jo en given Ting, at selv den viseste Regering kan ikke forudse alting, naar

den lægger sit Budget for Finansaaret. Selv den hurtigste Regering kan ikke faa alt muligt ind paa Finansloven, som dog skal være færdig i dette Ting nogen Tid før det forrige Finansaars Udløb. Der kommer da en Række, i Reglen mindre Spørgsmaal, som ikke kunne faa deres Løsning paa det aarlige Budget, og som heller ikke høre ind under Rækken af Genbevillinger eller egentlige Tillægsbevillinger. Tinget, Rigsdagen, den bevilgende Myndighed, bør i Virkeligheden være Administrationen taknemmelig for, at den saa benytter det Mittel, som Tillægsbevillingsloven er, til, naar Rigsdagen er samlet, selv om det er i sidste Øjeblik, at søge den lovmæssige Hjemmel for de Udgifter, som det er nødvendigt at afholde.

Christian Rasmussen: Jeg skal blot tillade mig at rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til det ærede Udvalg for det under Nr. 3 opførte Ændringsforslag, der gaar ud paa at yde et Bidrag paa 650 Kr. til Snekkersten Baadehavn. Denne Havn led under Stormen mellem 25. og 26. December 1902 ret betydelig Skade, der har slugt største Delen af det Beløb, Havnen sad inde med til Vedligeholdelse, og hvoraf en hel Del skulde være anvendt netop til det Arbejde, som man nu har været saa velvillig at optage Forslag om at yde Tilskud til. Fiskerbefolkningen deroppe kan ikke ved egne Midler skaffe hele Beløbet, men jeg er overbevist om, at naar man faar den forholdsvis store Støtte fra Statens Side, der her er Tale om, vil det være muligt for Befolkningen at skaffe det resterende Beløb, og jeg skal derfor tillade mig paa det varmeste at anbefale ærede Medlemmer at stemme for dette Ændringsforslag.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den ærede Minister for offentlige Arbejder. Ministeren forlanger finansiel Hjemmel for et Beløb af 33,450 Kr., som skal anvendes til Ombygningen af 3 Dampfærger. Denne Sag blev forhandlet mellem Ministeren og Finansudvalget under Finansloven, og jeg udtalte da det Ønske, at dette Arbejde maatte blive udført paa vore egne Skibsværfter. Jeg ønskede egentlig helst, at Arbejdet skulde udføres paa Orlogsværftet, og den højtærede Marineminister har udtalt for os i Finansudvalget, at der ikke var noget i Vejen for, at den ene af Færgerne kunde ombygges paa Orlogsværftet. Jeg vil nu tillade mig at spørge den højtærede Mini-